

[Margrete Auken]

ledning til, at man fra andet hold prøvede at bremse for, at vi kom igennem med disse miljøinteresser.

Man skal jo være opmærksom på, at vi vil have denne sideordning ind over for de private skove, og så er det, som hr. Collet også foreslår, at eksperimenterne i høj grad skal foregå i statsskovene. Hr. Sønderby var bange for, at der var nogen, der skulle blive for fantasifulde henne i de private skove. Nej, vi pålægger skam ikke de private skove andet, end at vi indarbejder miljøhensynene på samme niveau, og så er det statsskovene, der skal tage sig af eksperimenterne, selv om de andre selvfølgelig også gerne må gøre det.

Jeg synes, at det her ser løfterigt ud. Vi har en klar tilkendegivelse fra et flertal, som tydeligvis også indebærer i hvert fald Miljøministeriet, og det er jo i denne sammenhæng tilstrækkeligt. Hvordan det så lyder i de andre ministerier og i de andre regeringspartier, er måske mindre interessant, når vi er kommet dertil, hvor vi er.

Der er en ting, jeg godt vil sige i forbindelse med de problemer, vi står med hvad angår bøgeskoven. Ikke bare den store nedgang, men en anden ting, som er meget uhyggelig, og som bl.a. kunne ses af den henvendelse, som i hvert fald ordførerne i dag har fået fra Danmarks Naturfredningsforening. Her gøres der opmærksom på det uhyggelige hul, der er i bøgeskovsandelen fra 0 til 10 år. Det er også elendigt, at der vitterlig ingenting sker, eller i hvert fald meget, meget lidt, i den ende af systemet. Jeg synes, ministeren skal tage med i sit oplæg til det nye udvalg, at man skal have kigget på det, for det er åbenbart gået helt i stå. Ikke alene har vi nu et fald, idet bøgeandelen igen i den sidste tælling er gået yderligere 4 pct. tilbage, men den er gået helt i stå i dette hul. Danmarks Naturfredningsforening gør opmærksom på, at man ikke har set sådan nogle huller i tidligere skovtællinger, så det er ikke rigtigt, når der bliver sagt fra Dansk Skovforening, at det blot er, fordi de små nye bøge gemmer sig inde under de store gamle, og når man nu fælder de gamle, så er alle de små nye der. Sådan har det i hvert fald ikke været før; da har man jo kunnet registrere de unge også, og det kan man tydeligvis ikke mere. Jeg synes, at ministeren skal have den vinkel med også.

Så er der blevet sagt en hel del ting, som jeg, fordi jeg sidste gang ødelagde for meget ved at være for perfid, vil lade være med at komme ind på denne gang. Jeg vil beherske mig, selv om der er noget af det, det er vældig fristende at tage fat på.

Blot en enkelt ting til hr. Kinch-Jensen, som jeg lige så godt kan sige nu på ministerens vegne: faktisk er det i oplægget til det lovforberedende udvalg udtrykkeligt nævnt, at adgangsforholdene til skovene skal blive bedre; også det har vi noteret os med glæde.

Endelig vil jeg sige, at vi jo slet ikke bliver færdige med disse ting, uanset hvordan, før betænkningen fra det skovpolitiske udvalg kommer og vi kan se, hvordan den ser ud, og så står det os frit for at køre forslaget igennem; det er jo ikke noget lovforslag. Der er ikke tale om, at vi binder ministeren, så jeg forstår ikke rigtig ministerens forskrækkelse. Det er jo en håndsækning og en støtte til at kunne arbejde videre med disse sager. Hvis nogle storme skulle vise sig fra visse kanter, er det godt at have en sådan god basis at stå med, og ministeren er jo ikke bundet mere end i dette forslag, som bare er gode tommelfingerregler for, hvordan en miljøvenlig skovdrift kan laves, hvis det har interesse, og det er det, vi altså gerne vil sikre denne gang.

Men alt i alt synes jeg, at, dette er gået mægtig godt. Jeg er da godt tilfreds også med, at vi tog os sammen til at få genfremsat dette forslag, for nu ligger linjen rigtig. Atter en gang tak til ministeren. Jeg vil bære over med hr. Collet, når han nu kommer op og fortsætter sin showbiz fra før.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Vi er glade for at høre, at fru Margrete Auken fortsat mener, at den gode danske bacongris skal redde vores skovbillede og vores skovnatur, men vi skal stadig væk have det historiske perspektiv helt klart. Hvis man slipper svinene ud i skoven, skal vi huske, at de elsker egeplanter og hader bøgeplanter. Det er faktisk den lille enkle mekanisme, der er årsagen til, at vi har den sammensætning af skoven herhjemme, som vi har i dag, nemlig at svinene i meget vid udstrækning åd de egeplanter, der var, og dermed fik bøgen bedre udviklingsmuligheder.